

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har herved den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Biografteatervæsenets Ordning.* Lovforslagets Fremsættelse skyldes Bestemelsen i den nugældende Lov af 17. Marts 1922 § 15, hvorefter Forslag til Lovens Revision skal forelægges for Rigsdagen i denne Samling. Denne Revisionsbestemmelse blev i sin Tid indsat i Overensstemmelse med den Betænkning, som var afgivet af vedkommende Folketingsudvalg, fordi Loven var den første Lov, vi fik her i Landet paa dette Omraade, og man derfor ønskede, at hele Spørgsmaalet skulde optages til fornyet Overvejelse, efter at man havde indhøstet de Erfaringer, som man nu har indhøstet i de forløbne Aar. Det er selvfølgelig ikke min Tro, at Lovforslaget vil blive gennemført i denne Samling; naar jeg har forelagt det, er det, for at det nu kan komme ud til Drøftelse i de store interesserede Kredse, og med de Udtalelser og Oplysninger, vi saa faar, vil Folketinget da kunne tage Standpunkt til hele dette vigtige Spørgsmaal i næste Samling.

Som det vil være bekendt, har der i disse Aar været rejst Kritik mod den Maade, hvorpaa Biografteatervæsenet er ordnet her i Landet. Loven af 1922 er jo baseret paa Bevillingssystemet, idet Biografteater kun maa drives i Henhold til Bevilling, meddelt af Justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil; men der opstaar dog Spørgsmaal om, under hvilke andre Former man kunde tænke sig Biografteatervæsenet ordnet. Vi ved alle, at der er tre Maader, hvorpaa det kan tænkes ordnet, nemlig enten som fri Næring eller saaledes, at det overlades Kommunerne at drive Biografteatrene, eller ogsaa — som det er nu her i Landet — gennem Bevillingssystemet. Jeg skal ikke inlade mig paa at give Grunde, der taler for det ene eller det andet System; jeg tror, at disse Grunde er meget udtømmende angivet i Bemærkningerne til Lovforslaget, og jeg skal anbefale ærede Medlemmer at sætte sig ind i de interessante Betragtninger, som dér anføres fra forskellige Sider. Naar nu Lovforslaget er kommet ud til de interesserede Kredse, og man hører den Kritik, der kan fremsættes mod det, og vi bliver bekendt med de Erfaringer, der er gjort under den nugældende Lov, tror jeg, som jeg sagde før, at Tinget til næste Samling vil have et godt Materiale som Grundlag for at tage Standpunkt i Sagen. Ministeriet

mener, at Bevillingssystemet bør opretholdes, saaledes som vore Forhold er her i Danmark.

De Anker, der har været rejst mod Biografteatervæsenet, er for en stor Del af administrativ Art og kan derfor imødekommes administrativt, men der er dog visse Spørgsmaal, som maa ordnes i Loven, og jeg skal kort omtale de forskellige Punkter, som vi dér har taget Standpunkt til.

Der er for det første Spørgsmaalet om at beskytte den danske Filmsindustri noget mere, end vi hidtil har gjort. I den Henseende maa jeg henvisse til Lovforslagets § 1, 2det—4de Stykke.

Endvidere er der en Regel om, at Bevillingerne ikke maa uddeles til to Personer; det fastslaas i Lovforslaget, at som Regel bør en Bevilling kun gives til een. De Erfaringer, vi har gjort med Hensyn til at give en Bevilling til to, har ikke altid været heldige, og jeg tror derfor, det vil være rigtigt at komme bort derfra, saaledes at en Bevilling i Fremtiden i alt Fald som Hovedregel kun uddeles til een Person.

Endelig er der ogsaa i Lovforslaget optaget Bestemmelse om, at de Folk, som Bevilling meddeles til, skal have, ikke blot Interesse, men Kendskab til Biografteaterforhold her i Landet. Dette vil maaske ogsaa være en god Bestemmelse for Administrationen, til Støtte for denne i mange Tilfælde.

Et Spørgsmaal, som har været meget diskuteret i Ministeriet, er Spørgsmaalet, om man skulde gaa over til at lade Bevillingerne gælde for mere end 3 Aar. Der var her i Tinget og ogsaa i det høje Landsting en Stemning for at lade dem gælde for et længere Tidsrum for at sikre Kapitalen, men jeg er vedvarende af den Opfattelse, at det vil være uheldigt at udstrække Bevillingen over et længere Tidsrum end 3 Aar, thi derved opmuntrer man i højeste Grad fremmed Kapital, in concreto amerikansk Kapital, til at ville gøre sin Indflydelse gældende her i Landet, og det tror jeg vil være uheldigt.

Endvidere fastslaas det i Lovforslaget, at den, som faar Bevillingen, selvfølgelig skal have det kunstneriske Ansvar, men ogsaa det økonomiske Ansvar overfor Trediemand. Hvorledes vedkommende saa ordner sig med et Selskab, der staar bagved ham, bliver en Sag mellem ham og Selskabet, men overfor Trediemand skal han selv hæfte.

Der har været rejst Kritik mod Filmsensuren og derunder navnlig ogsaa mod det kommunale Tilsyn. Jeg har ikke ment, at der paa dette Punkt var Grund til at gøre nogen Forandring. Endelig har Afgiftsbestemmelsen været til Diskussion, men